

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΣΕΦΕΡΙΑΔΗ*

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΔΗΜ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

Είναι εύτυχημα διὰ τὴν Ἀκαδημίαν ἡ ἀπόκτησις δύο νέων μελῶν, δύο ἀκόμη δυνάμεων, δύο ἀνδρῶν διακριτομένων διὰ τὴν ἐπιστημονικήν των ἀξίαν καὶ δρᾶσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Ἀκαδημαϊκήν των γενικότητα.

Ολίγα ἔτη ζωῆς ἔχει ἡ Ἀκαδημία Ἀθηρῶν, ἀλλ' ὅχι διλύγασ σχετικῶς ἀπολείας Ἀκαδημαϊκῶν. Ας εὐχηθῶμεν — χωρὶς ὑστεροβονίαν σκέψεως — τὰ ἐπιβραδυνθῆ κάπως ἡ τοιαύτη προτίμησις τῶν Ἀκαδημαϊκῶν διὰ τὴν ἀπότισιν τῆς κοινῆς ὁφειλῆς.

Πρὸς πλήρωσιν λοιπὸν τῶν κερῶν θέσεων ἐκ τοῦ θαράτου δύο συναδέλφων ἡμῶν ἐκλήθησαν διὰ τῆς ψήφου τῆς δόλομελείας οἱ σήμερον πανηγυρικῶς ἐγκαθιστάμενοι, οἱ δόποιοι καὶ ἄνευ τοῦ θλιβεροῦ αὐτοῦ προηγουμένου, θὰ περιεβάλλοντο βεβαίως, χάρις εἰς τὴν ἐγνωσμένην ἀξίαν των, διὰ τῆς τοιαύτης τιμῆς.

Τὸν κ. Τοιανταφυλλόπουλον ἀπησχόλησεν ἡ μελέτη καὶ ἡ δι' αὐτῆς δημιουργία ἔργων ἐπὶ νομικῶν θεμάτων καὶ θέσεων ὅχι μόνον τοῦ ἀποκλειστικοῦ κύκλου τῆς ἐπιστήμης του· ἐπεξετάθη οὗτος καὶ εἰς τὸν ἴστορικον διακλαδισμούς της πρὸς τὸ δίκαιον τοῦ μεταγενεστέρου Βυζαντινισμοῦ καὶ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν ἀκόμη χρόνων, ἐγκύφας πρὸς τοῦτο εἰς μελέτας χειρογράφων τοῦ IB' αἰῶνος ἀλλὰ καὶ μεταγενεστέρων ἴστορικῶν ἐγγράφων. Ἐμελέτησε δὲ πρῶτος αὐτὸς — καὶ τοῦτο εἶναι ἐξαιρετικὴ τιμὴ διὰ τὸ ἔργον του — μετ' ἀποκαλυπτικῆς ἐμπνεύσεως καὶ ὑπὸ νέαν ὅλως, καὶ πρωτότυπον ἀποψιν τὴν δημοτικὴν ἡμῶν ποίησιν, τὰ ἐλεύθερα τραγούδια, ὡς δρθῶς ἀπεκάλουν αὐτὰ οἱ παλαιοί, ὡς πηγὴν νομικῶν ἐξαγομένων λ.χ. τῆς συμφώνως πρὸς τὰ ἔθιμα προστασίας τῶν νόθων τέκνων, μὴ λησμονήσας οὐδὲ αὐτὴν τὴν τόσον προσφιλῆ εἰς τὴν ἐλευθέραν ποίησιν πέρδικα διὰ τὴν πρὸς τὸν νεοσσούς της στοργήν.

Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ κ. Σεφεριάδου δὲν ἡμποροῦμεν τὰ εἴπωμεν ὅτι ἔχομεν

* Συνεδρία τῆς 24 Νοεμβρίου 1934.

πρὸς ἡμῶν ἄνδρα καλλιεργοῦντα τὴν ἐπιστήμην του κατ' ἐπέκτασιν, ἀλλὰ δύο ὑπάρξεις εἰς ἐν σῶμα, εὐνοηθὲν ἀφειδῶς ὑπὸ τῆς φύσεως: τὸν νομικὸν κ. Σεφεριάδην καὶ τὸν λογοτέχνην κ. Σεφεριάδην.

Μὴ ἐκπλαγῆτε ἂν σᾶς εἴπω ὅτι ὁ κ. Σεφεριάδης ἐβραβεύθη τὸ 1902 καὶ εἰς ποιητικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν Συλλογὴν του «ἀπὸ τὸ συρτάρι». Ἡ τότε κριτικὴ ἐπιτροπή, ἐκ τῶν Πολίτων, Σακελλαροπούλου καὶ Προβελεγγίου εἰσηγητοῦ, ἔχαρακτήρισε τὸν κ. Σεφεριάδην ως «κάποιον τοῦ ιεροῦ πυρὸς τῆς Τέχνης». Διεκούθη δὲ ὁ κ. Σεφεριάδης καὶ ως μεταφραστὴς ἔργων τοῦ Βύρωνος. Ἡ τότε κριτικὴ εἶπε διὰ τὴν ἔργασίαν του ὅτι αἱ σελίδες του δογοῦνται ἀπὸ ἔμπνευσιν ἀξίαν τοῦ πρωτοτύπου. Τέλος δὲ ἐπιδοθεῖς καὶ εἰς μεταφράσεις ἀρχαίον τραγικῶν ηὐτύχησε ν' ἀκούσῃ ὅτι ἡ ἔργασία του ἀποτελεῖ χρυσοῦν κρίκον τῆς ἐνούσης τὴν ἀρχαίαν μὲ τὴν νεωτέραν λογοτεχνίαν ἀλύσεως.

Διὰ τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον καὶ διὰ τὴν σχετικὴν δρᾶσιν του θὰ διμιήσῃ ὁ κ. Ράλλης ὅπως διὰ τὸν κ. Τριανταφυλλόπουλον ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόφεως ὁ κ. Μπαλῆς.

‘Ο κ. Μπαλῆς ἔχει τὸν λόγον.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΑΛΗ

Ως εὖ παρέστης μεταξὺ ἡμῶν ἀγαπητὲ Συνάδελφε!

Τὴν εὐχάριστον ὅσφι καὶ τιμητικὴν ἐντολὴν τῆς Ἀκαδημίας, ὅπως σὲ προσφωνήσω καὶ παραστήσω τὸ ἐπιστημονικόν σου ἔργον ἀποβάνει ἀδύνατον νὰ ἐκτελέσω πλήρως εἰς τὰς διλύγας στυγμάς, ποὺ κατὰ παράδοσιν ἔχω εἰς τὴν διάθεσίν μου. Θὰ περιορισθῶ λοιπὸν κατ' ἀνάγκην νὰ ἐμφανίσω τὸ ἔργον σου κατὰ τὰς προεξοχὰς αὐτοῦ.

Λέν εἰρω μόρον ἡ γόνυμος καὶ πεφωτισμένη διδασκαλία σου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐπὶ τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ἀλλὰ καὶ ἡ συγγραφική σου δρᾶσις· δρᾶσις ἡ δποία ἐκτείνεται ἀφ' ἐνὸς εἰς τὴν περὶ δικαίου γενικὴν θεωρίαν, ἀφ' ἐτέρου εἰς τὴν ίστορίαν τοῦ φωμαϊκοῦ, βιζαντινοῦ καὶ τοῦ μετέπειτα ἐλληνικοῦ δικαίου καὶ ἐκ τρίτου εἰς τὴν ἐδμητρείαν τοῦ ίσχύοντος ἀστικοῦ δικαίου. Ιδιαιτέρως πλουσία εἶναι ἡ συμβολή σου εἰς τὴν ίστορίαν τοῦ φωμαϊκοῦ καὶ τοῦ βιζαντινοῦ δικαίου, τοῦ δποίουν ἀξιολογώτατα σημεῖα ἀνέσυρες κατὰ καιροὺς εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης. Θὰ μημονεύσω ἐκ τῶν ἔργασιῶν σου τὴν περὶ τῆς «*condictio incerti* ἐν τῷ φωμαϊκῷ δικαίῳ», ἔργασίαν στηριχθεῖσαν εἰς τὴν τόσην χρησιμότητα παρασχοῦσαν μέθοδον τῆς ἐξακριβώσεως τῶν παρεμβολῶν καὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἔργου τῶν ἔργων σημειώσαν τοῦ φωμαϊκοῦ δικαίου· τὴν μελέτην σου περὶ τῆς σημασίας τῆς παπυρολογίας διὰ τὴν ἔρευναν τοῦ φωμαϊκοῦ δικαίου· τὴν πραγματείαν σου περὶ τοῦ «φαλκιδίου νόμουν ἐν τῷ

βυζαντινῷ δικαίῳ», ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπεστήριξας ὅτι διὰ τῶν βυζαντινῶν συλλογῶν ἐπῆλθεν ἐν ἐπιγράφει μεταβολὴ εἰς τὸν χαρακτῆρα τῆς νομίμου μοίρας τοῦ φωματικοῦ δικαιοῦ καὶ ὅτι ἡ μεταβολὴ αὕτη συνδέεται στενῶς πρὸς τὸ δίκαιον τῶν Συριακῶν Κωδίκων τὴν συμβολὴν σου εἰς τὸ «ἔλληνικὸν λαϊκὸν κληρονομικὸν δίκαιον». τὴν λίαν περιεκτικὴν μελέτην περὶ «βυζαντινοῦ δικαίου» ἴδιως ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως. Εἰς πρόσφατον ἀνακοίνωσιν κατὰ τὸ ἐν Ἀθήναις βυζαντιολογικὸν Συνέδριον ἐξήγησας τὴν ἔννοιαν τῆς περὶ «τριμοιρίας» Νεαρᾶς τοῦ πατριάρχου Ἀθανασίου ἐπὶ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ πρεσβυτέρου, ὅτι συνδέεται πρὸς δμοίους κανόνας τῆς Νεστοριανῆς Ἐκκλησίας καὶ γενικώτερον πρὸς τὸ δίκαιον τῶν Συριακῶν Κωδίκων. Εἰς μελέτην σου περὶ τῶν πηγῶν τοῦ Μολδανῶν Κώδικος τοῦ 1817 ὑπεστήριξας τὴν ἔλληνικότητα τῆς βυζαντινὸν δικαιον περιεχούσης Συλλογῆς ταύτης, ἀντιθέτως πρὸς γνώμας φουμάρων νομικῶν.

Ἡ ἐσχάτως ἀρξαμένη δημοσίευσις τοῦ ἐνοχικοῦ δικαίου —οὗτος πρὸς τὸ παρὸν μόνον ἐν τεῦχος ἔχομεν ὑπ’ ὄψει καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ ἐπανάληψιν λαμβάνεις ἀφορμὴν πρὸς ἔρευναν τοῦ μεταγενεστέρου βυζαντινοῦ δικαίου —ἐπιστεγάζει τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιστημονικὸν σου ἔργον, διπερ ἀποτελεῖ σημαντικωτάτην συμβολὴν εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ πατρόφου ἡμῶν δικαίου, τοῦ τόσον σπουδαίουν τούτουν στοιχείουν τοῦ ἔλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἄλλ’ ἐξ ἵσου σπουδαία ὑπῆρξεν ἡ συμβολή σου εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν γεωτέρων ἀστικῶν νόμων καὶ ἰδίᾳ τελευταῖον ἐπὶ τοῦ ἀστικοῦ μας κώδικος, οὗτος εἰσηγήθης τὸ περὶ ἐνοχικοῦ δικαίου τμῆμα.

Ἐπὶ τούτοις, ἀγαπητὲ Συντάδελφε, ἀσμέρως χαιρετίζομεν τὴν παρονοσίαν σου μεταξὺ ἡμῶν καὶ σοὶ ἀπευθύνω καὶ πάλιν τὸ ὡς εὖ παρέστης!

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΠΠΟΥΛΙΑ

Ἐνχαριστῶ ἐκ βάθους καρδίας τὰ ἀξιότυμα μέλη τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὅτι διὰ τῆς εὐμενοῦς αὐτῶν ψήφου μοὶ ἀπένειμαν τὴν ὑψηλὴν τιμὴν ἡ παρακαλήσω εἰς τὰς τάξεις των.

Ἐνχαριστῶ ἐπίσης τὸν κύριον^ο Υπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐκλογῆς μου.

Σᾶς εἶμαι εὐγνώμων, κύριε Πρόεδρε, διὰ τὰ καλὰ λόγια, μὲ τὰ ὅποῖα μὲ εἰσά-